ఒక్కమాట

దక్షిణ భారతం పైకి దండెత్తి వచ్చిన మొదటి ముస్లిం సేనాని మాలిక్ కాఫర్.

అల్లావుద్దీన్ ఖిల్జీ ఢిల్లీ పాలకుడిగా ఉన్న సమయంలో మాలిక్ కాఫర్ మలబారు తీరం వరకూ చొచ్చుకు వచ్చాడు. మధురపై దాడి చేశాడు. శ్రీరంగంలో మారణహోమం సృష్టించాడు. చిదంబర ఆలయాన్ని పునాదులతో సహా పెకిలించి వేశాడు. బోలెడంత సంపదను ఏనుగులపై మోసుకుని ఢిల్లీ తీసుకు వెళ్ళాడు. ఆ దండయాత్ర ఈ కథకు ఆధారం. మాలిక్ కాఫర్ దండయాత్ర వల్ల భారతీయ సమాజంలో జరిగిన అల్లకల్లోలాన్ని, భారతీయ మనస్తత్వం పై కలిగిన గాయాల ప్రభావాన్ని వర్ణించటం ఈ రచన ప్రధానోద్దేశ్యం.

మనకు సాధారణ చరిత్ర పుస్తకాలలో, కనబడని ఘోరమైన చేదు నిజాలు, మనల్ని మనం మరిచిపోతున్న తరుణంలో, మన పూర్వీకులు ఎన్ని దారుణమైన మారణకాండలను అనుభవిస్తూ కూడా ధర్మాన్ని పదిలంగా కాపాడాలో, ప్రజలకు తెలియ చెప్పాలన్న ఆశయంతో ఈ రచన సాగుతుంది. చరిత్రలో జరిగిన గాయాలను తిరిగి తోడటం కాదిది. మానని గాయాల స్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకోవటం ద్వారా వాటి చికిత్సకు ఉపక్రమించుటంతో పాటు, భవిష్యత్తులో ఇటువంటి గాయాలు కాకుండా జాగ్రత్తలు పడేందుకు దేశ ప్రజలను ఉద్యుక్తులను చేయటం ఈ రచన లక్ష్యం. అనేక చారిత్రక ఆధారాలు, చారిత్రక పాత్రలు, కాల్పనిక పాత్రలలో కలగలిపి సాగించిన రచన ఇది.

మురళీకృష్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

'కాఫెర్ లోగ్' అన్న అరుపు వినబడటంతోటే పరిస్థితిలో మార్పు వచ్చింది.

అంతవరకూ ముగ్గురే నన్న అలసత్వంతో పోరాడుతున్న తురుష్కుల పోరాటంలో మార్పు వచ్చింది.

అంతవరకూ లేని ఉద్విగ్నత, తత్తరపాటులు వారిలో కనపడసాగాయి.

దూరంగా గుర్రాలు పరుగెత్తుతూ వస్తున్న సూచనగా దుమ్ములేస్తోంది. ఆ దుమ్ము ఆధారంగా ఎంతమంది కాఫిర్‌లు వస్తున్నారో అంచనా వేయాలన్న ఆతృత వారిలో కనపడసాగింది.

వారి దృష్టి చెదరటంతో ప్రహరసింహుడు, పద్మిని విజృంభించారు. దాంతో గంగాధర శర్మపై ఒత్తిడి తగ్గింది. తనపైకి విరుచుకుపడుతున్న తురకలను వెనక్కు నెట్టసాగాడు గంగాధర శర్మ.

గంగాధర శర్మ యుద్ధంలో క్రౌర్యం లేదు. ఆవేశం లేదు. అతనిది ఆత్మరక్షణ యుద్ధం తప్ప శత్రువును సంహరించాలని చేస్తున్న యుద్దం కాదు. అందుకని కూడా ఇంత వరకూ అందరిపై ఒత్తిడి పెరుగుతూ వచ్చింది.

శత్రువుల సంఖ్య తగ్గుతూంటే ఒత్తిడి తగ్గుతుంది. శత్రువు సంఖ్య తగ్గాలంటే శత్రువును చంపాలి. గంగాధర శర్మ అది చేయకపోవటంతో మిగతా వారిపై కూడా ఒత్తిడి పెరుగుతూ వచ్చింది కానీ, ఇప్పుడు తమకు సహాయంగా ఏవో సేనలు వస్తున్నాయని తెలియటంతో తురుష్కుల దృష్టి చెదిరింది. పద్మిని, ప్రహర సింహుల వేగం పెరిగింది.

ఇంతలో దూరంగా వస్తున్న అశ్వకులు దగ్గరకు వచ్చారు. వారి సంఖ్య గుప్పెడే ఉంది. అది చూడగానే తురుష్కులు పెద్దగా నవ్వారు.

'కుఛ్ హీ హోగ్ హై' అని అరుచుకున్నారు.

ఏదో పెద్ద సైన్యం వస్తున్నదని భయపడ్డవారి భయం క్షణంలో తేలిపోయింది. కుంభవృష్టి కురుస్తుందని భయపడ్డ రైతు చినుకులతో సరిపెట్టుకున్న వర్షాన్ని చూసి సంతృప్తిగా నవ్వే నవ్వు అది.

●●●

ఊరు దగ్గర పడుతూంటే చంద్రశేఖరుడిలో ఉద్విగ్నత పెరిగిపోతోంది. తురుష్కులు తమ ఊరివైపే ప్రయాణిస్తున్నట్టు స్పష్టమవుతోంది. అది క్షణక్షణానికీ చంద్రశేఖరుడికి ఉద్విగ్నత పెంచుతోంది.

శూరవర్మ నిర్భావంగా ఉన్నాడు. వెంట ఉన్నవారిలో అలసట స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. వరుస పరాజయాలతో వారు నిరాశలో మునిగి ఉన్నారు. వారికి మరోసారి తురుష్కులతో తలపడాలని లేదు. వారికి విశ్రాంతి కావాలని ఉంది. తమ తమ ఇళ్ళకు చేరుకుని తమ కుటుంబాలతో గడపాలని ఉంది.. కానీ..

శూరవర్మకు తన వెంట ఉన్న యోధుల శౌర్య పరాక్రమాల విషయంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. కానీ వరుస పరాజయాలు, స్నేహితుల మరణాలు, నిరంతర పోరు వారిని మానసికంగా క్రుంగదీస్తున్నాయని తెలుసు. కానీ ప్రస్తుతం పరిస్థితి ఎలా ఉందంటే, శత్రువు నలువైపులనుంచీ దాడులు చేస్తున్నారు. పలు తావుల దాడులు చేస్తున్నాడు. తమ పరిస్థితి పలు రంధ్రాల నుండి వేగంగా, ఉధృతంగా చొచ్చుకుని వస్తున్న నీటిని ఆపి పడవని మునకనుంచి రక్షించాలని ప్రయత్నిస్తున్న వాళ్ళలా ఉంది.

ఎంత ప్రయత్నించినా నీళ్ళు లోపలకు రాకమానవు. పడవ మునగక తప్పదు. కానీ పడవ మునగక తప్పదని ప్రయత్నాలు మానేయటం మరణ సదృశ్యం. ఊపిరి ఉన్నంతవరకూ నీటిని ఆపాలని ప్రయత్నిస్తూనే ఉండాలి.

ఇంతలో చంద్రశేఖరుడి స్వరం నుంచి అప్రయత్నంగా కేక వెలువడింది. వారికి దూరంగా ఊళ్ళో పోరు సాగుతూ కనిపించింది. ఎవరు యుద్ధం చేస్తున్నారో తెలియలేదు. కానీ సమరం జరుగుతున్నట్టు తెలుస్తోంది. అది చూడగానే శూరవర్మకు గర్వంగా అనిపించింది.

తన శిక్షణ ఫలితం ఇది!

అనేక ఊళ్ళు తురుష్కులను ప్రతిఘటించలేకపోయాయి. తురుష్కులు వస్తున్నారని తెలియగానే ప్రాణాలు. అరచేత పట్టుకుని పారిపోయారు ప్రజలు. కానీ తురుష్కులకు దొరికిపోయారు.

ఒక ఊరు తురుష్కుల వశమయితే దాని ప్రభావం ఇరుగు పొరుగు ఊళ్ళమీద పడేది.

'వాళ్ళే లొంగిపోయారు. మనమెంత?' అని భయపడేవారు.

తురుష్కుల అకృత్యాల వార్తలు చిలవలు పలవలై ప్రచారం జరిగేది దాంతో తురుష్కులు రాకముందే ప్రజలు మానసికంగా పరాజయానికి సిద్ధమై ఉండేవారు.

ఇందుకు భిన్నంగా ఈ ఊరు తురుష్కులను ప్రతిఘటిస్తోంది!

గెలుపు, ఓటముల ప్రసక్తి తరువాత, కనీసం ఎదురు నిలిచిపోరాడుతోంది. ఇలాంటి ఆలోచనలతో శూరవర్మ ముందుకు సాగుతున్నాడు.

ఊరు దగ్గరపడింది.

అందరినీ ఆగమని సౌంజ్ఞ చేశాడు శూరవర్మ.

కానీ చంద్రశేఖరుడు ఆగలేదు. ఆవేశంతో అతడు గుర్రాన్ని ముందుకు దూకించాడు. శూరవర్మ వారించేలోగా మిగతావారు చంద్రశేఖరుడిని అనుసరించారు. శూరవర్మకు ఎందుకో నిస్సత్తువగా అనిపించింది.

ఆవేశం అనర్థదాయకం. యుద్ధానికి ప్రణాళిక కావాలి. ముఖ్యంగా, శత్రు సంఖ్య అధికంగా ఉన్నప్పుడు, తమ సంఖ్య తక్కువగా ఉన్నప్పుడు, తాము కలిసిపోయి ఉన్నప్పుడు ఆవేశం వల్ల లాభం కన్నా నష్టం కలుగుతుంది. ఈ సమాజంలో అత్యంత శక్తిమంతులున్నారు. విజ్ఞానవంతులున్నారు. శూరులు ఉన్నారు. మేధావులు ఉన్నారు.

కానీ ఆవేశం అన్నిటినీ దెబ్బతీస్తోంది. ముందూ వెనుక చూడకుండా ముందుకు దూసుకు పోవటం అన్నిటినీ నిర్వీర్యం చేస్తోంది..

చేసేది లేక తానూ వారిని అనుసరించాడు శూరవర్మ.

●●●

వస్తున్న వారి సంఖ్య తురుష్కులలో ఉత్సాహం పెంచింది. వారు రెండుగా విడిపోయారు.

ఒక భాగం ఊరికి వస్తున్న కొత్త కాఫెర్‌లను అడ్డుకోవటానికి వెళ్ళింది.

మరో భాగం రెట్టించిన ఉత్సాహంతో ఉన్న ముగ్గురిపై విరుచుకుపడింది

●●●

పద్మిని, ప్రహరసింహుడు వీరోచితంగా పోరాడుతున్నారు.

తమకు సహాయంగా ఎవరో వస్తున్నారన్న ఆలోచన వారి ఉత్సాహాన్ని పెంచింది. కానీ అంతలో తమకు సహాయంగా వస్తున్నవారు గుప్పెడు మందేనని తెలియగానే వారికి నిరాశగా అనిపించింది. అదీగాక గంగాధర శర్మ కేవలం ఆత్మరక్షణ కోసం పోరాడటం కూడా వారిపై ఒత్తిడి పెంచుతోంది.

●●●

గంగాధరశర్మ శక్తి సన్నగిల్లుతోంది.

ఆత్మరక్షణ కోసం మాత్రమే యుద్ధం చేయటం వల్ల ప్రమాదం ఇదే ఒక వ్యక్తితో పోరాడే సమయంలో ఆత్మరక్షణగా పోరాడటం వల్ల లాభం ఉంటుంది.

ఎదుటి వ్యక్తి బలం ఉపయోగించి దాడిచేస్తాడు. దాంతో అతడి శక్తి ఖర్చువుటం, దాన్ని ఎదుర్కోవటం వల్ల పెద్దగా శక్తి ఖర్చుకాదు దాంతో, కాస్సేపటి తరువాత దాడి చేస్తున్నవాడు అలసిపోతాడు. అప్పుడు ఆత్మరక్షణ చేస్తున్న వాడు విజృంభిస్తే విజయం సులభం అవుతుంది.

కానీ అధికులతో పోరాడే సమయంలో ఆత్మరక్షణగా పోరాడటం ఆత్మహత్య సదృశం.

ఎందుకంటే ఒకేసారి పలుదాడులను ఎదుర్కోవాల్సి ఉంటుంది. పైగా, దాడి చేసేవారికి విశ్రాంతి తీసుకునే వీలుంటుంది. ఆత్మరక్షణ చేసుకునేవాడికి ఆ వీలుండదు. నిరంతరం దాడిని ఎదుర్కోవాల్సి ఉంటుంది. దాంతో అతడు బలహీనవుతాడు. ఇది దాడి చేస్తున్న వారికి విజయంగా పరిణమిస్తుంది.

గంగాధర శర్మకు ఇది తెలియదు.

అతనికి ఎంతసేపూ, మరో ప్రాణం తీయకూడదన్న ఆలోచన తప్ప, తన ప్రాణం ప్రమాదంలో పడుతుందన్న గ్రహింపు లేదు. అతడు యుద్ధం చేస్తున్నాకానీ, అతడి మనస్సు యుద్ధంపై లేదు.

అతనిలో ఒక పార్శ్వం 'ఏమిటిదంతా?' అని ఆలోచిస్తోంది.

'ఎందుకిదంతా?' అని తర్కిస్తోంది.

భగవంతుడి సృష్టిలో ఎల్లలు లేవు. సరిహద్దులు లేవు.

గాలి, నీరు, చెట్టు, పుట్ట, గుట్ట, ఆకాశం, మేఘం, పశువులు, పక్షులు, జంతువులు ఏ ప్రాణీ కూడా సరిహద్దులను గుర్తించదు.

కానీ ఆలోచించగలిగి, మేధాశక్తి ఉన్న మనిషి మాత్రం ఎందుకని ఈ అనంతంలో హద్దులను గీస్తాడు? సముచితంగా వ్యవహరిస్తాడెందుకని?

ఎందుకని ఇతర చరాచర సృష్టిలాగా విశాలంగా ఆలోచించలేడు మనిషి? ఎందుకని కలిసి మెలసి జీవించలేడు మనిషి?

●●●

గంగాధర శర్మ బలహీనుడవటం గమనించారు అతనితో పోరాడుతున్న తురుష్కులు.

అతడిపై శక్తినంతా ఉపయోగించి దాడిచేస్తే, అతడు కుప్పకూలే సమయం దూరంలో లేదని గ్రహించారు.

దాంతో వారు విజృంభించారు.

●●●

తురుష్కులతో పోరాడుతున్నది పద్మిని, గ్రహించాడు చంద్రశేఖరుడు. ఆమె పోరాడే విధానం అతడిని ఆశ్చర్యపరచింది.

పద్మిని పోరు పద్ధతి విచిత్రంగా ఉంది.

చూస్తూంటే ఆమె నృత్యం చేస్తున్నట్టుంది. అది కాళికాదేవి శత్రు సంహారం చేస్తూ చేసే కరాళ భయంకర నృత్యం.

అది చూసి చంద్రశేఖరుడి ఉత్సాహం హెచ్చింది. ఆమెకు తన శక్తిని చూపించాలన్న కోరిక కలిగింది. దాంతో, తురుష్కులను తాకటమే అత్యుత్సాహంతో దూకాడు చంద్రశేఖరుడు.

ఇది పద్మినిని ఆకర్షించటానికి, ఆమె మెప్పుపొందటం కోసం తాను చేస్తున్న యుద్ధంలా అనిపించింది చంద్రశేఖరుడికి.

ఇదొక ఆటలా అనిపించింది చంద్రశేఖరుడికి.

ఒక తురుష్కుడి తలను బంతిలా ఎగరగొట్టాడు.

మరో తురుష్కుడి ప్రాణాన్ని గాల్లో కలిపేశాడు.

ఇంకో తురుష్కుడి కాలిని తలను వెతకటానికి పంపించాడు.

ఇంకొక్క తురుష్కుడి చేతిని గుండెల వేటలో పంపాడు.

చంద్రశేఖరుడి వీరవిహారంలో క్రీడా వినోదం కనిపిస్తోంది.

●●●

శూరవర్మ పరిస్థితిని గమనించాడు.

తురుష్కుల సంఖ్య ఎక్కువగా ఉన్నా, ఓ వైపు పద్మిని, మరోవైపు ప్రహరసింహుడు వారిని అదుపులో పెట్టడం గమనించాడు.

చంద్రశేఖరుడి వీరవిహారం తురుష్కుల ప్రవాహాన్ని నియంత్రిస్తోంది.

అతడి ఆవేశం ఇతరులలో ఉత్సాహాన్ని నింపుతోంది.

కానీ గంగాధర శర్మ ఆత్మరక్షణ వల్ల చంద్రశేఖరుడి వీరవిహారం తురుష్కుల ప్రవాహాన్ని నియంత్రిస్తోంది. అతడి ఆవేశం ఇతరులలో ఉత్సాహాన్ని నింపుతోంది.

కానీ గంగాధరశర్మ ఆత్మరక్షణ వల్ల తమ యుద్ధంలో సమతుల్యం లోపిస్తోందని అర్థం చేసుకున్నాడు శూరవర్మ.

అతడికి గంగాధర శర్మపై జాలి కలుగుతోంది.

నిత్య పరిణామ శీలి ఈ ప్రపంచం.

ఇందులో మార్పు అనేది సహజ పరిణామం.

మంచి అయినా, చెడు అయినా మార్పును స్వీకరించే దానికి తగ్గట్టు రాజీపడేవారు జీవిస్తారు.

మార్పును అర్థం చేసుకుని దాని ఆధారంగా ముందుకు సాగటం అభివృద్ధికరం కానీ మార్పును అర్థం చేసుకోకుండా, మార్పును స్వీకరించలేకపోవటం ఆత్మహత్య సదృశం. అలాంటి వారికి మరణం తప్ప మరో శరణ్యం లేదు చంద్రశేఖరుడు మార్పుతో రాజీపడిపోయాడు. ఓ రకంగా చెప్పాలంటే మార్పును సంతోషంగా స్వీకరించాడు. తానే ఆ మార్పు అయ్యాడు. ఇందుకు భిన్నంగా గంగాధర శర్మ మార్పును స్వీకరించలేకపోతున్నాడు. అది అతడి ఉనికి ప్రమాదంలోకి నెడుతోంది.

కానీ గంగాధర శర్మలాంటి వారు మార్పుని స్వీకరిస్తే, ఆ మార్పుకే నూతన దిశనివ్వగలరు. తమ మేధతో మార్పును సరైన దిశలో నిర్దేశించగలరు.

కానీ గంగాధర శర్మలో ఈ మార్పు ఎప్పుడు వస్తుంది? ఆ మార్పు వస్తే ఏ దిశలో ప్రవహిస్తుంది?

పద్మిని యుద్ధ విధానం తురుష్కులను చిరాకు పరుస్తోంది. ఎలాగయినా ఆమెని పడగొట్టాలని తురుష్కులు సైగలద్వారా నిశ్చయించుకున్నారు. యుద్ధంలో మార్పు లేకుండానే ప్రహరసింహుడిని వదిలి మరికొందరు పద్మిని వైపు వచ్చారు.

గంగాధర శర్మతో పోరాడుతున్నవారు కొందరు పద్మిని వైపు మళ్ళారు. దాంతో పద్మినిపై ఒత్తిడి పెరిగింది.

ఆమె ఓ వైపు దాడి చేయగానే మిగతా మూడు వైపులనుంచి కత్తులు ఆమె వైపు వేగంగా దూసుకు వస్తున్నాయి.

దాంతో ఆమెకు వేగం పెంచాల్సి వస్తోంది. అప్పటికే చాలాసేపటినుంచి పోరాడుతూండటం వల్ల ఆమె అలసిపోతోంది. ఈ దశలో వేగం పెంచాల్సి రావటం ఆమె శక్తిని వేగంగా హరిస్తోంది.

ఇంతలో ఆమె ఓ వైపు దాడిని ఎదుర్కొని, దూకి, మరో వైపు దాడిని ఎదుర్కోబోతుంటే, అడ్డుగా ఉన్న రాయి ఆమె కాలికి తగిలింది. జరుగుతున్నది అర్థమయ్యేలోగా ఆమె క్రిందపడింది.

పైన ఆకాశం కనబడే బదులు ఆమెకు కత్తులు కనిపించాయి దృష్టిపథాన్ని సంపూర్ణంగా నింపుతూ.

●●●

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

POST YOUR COMMENTS